

PROJECTPLAN THEATERFESTIVAL BOULEVARD 2015 (en verder)

Theaterfestival Boulevard beleeft in 2015 onder leiding van de nieuwe directeur Viktorien van Hulst zijn 31e editie. Het festival koestert in de komende jaren het goede van de eerdere 30 festivaledities en het festival heeft een flinke ambitie om zich de komende jaren ook verder te ontwikkelen:

- Het toont een programma met eigenzinnige podiumkunstenaars in alle fases van hun carrière, uit Noord-Brabant, de rest van Nederland en uit Vlaanderen, in de toekomst weer aangevuld met verwante top-kunstenaars van verder weg als inspiratiebron en referentie voor Nederlandse makers en publiek. Het werk is te zien op locaties en podia in het centrum en in wijken in de stad. Er is artistiek onderzoek, er zijn premières, coproducties en reprises van theater-, dans- en muziektheater-voorstellingen.

- Het biedt onder de naam BLVRD Fabrikaat een welkom aan jonge makers die een kans krijgen te werken aan hun signatuur en aan publieksopbouw. Niet enkel gedurende de 11 festivaldagen, maar het gehele jaar.

- Het maakt een zomers podiumkunstenfeest op het festivalplein naast de Sint-Janskathedraal, waar vele bezoekers via het tentjestictheater en het internationale straattheater vaak hun eerste ontmoeting met de podiumkunsten ervaren.

Dit alles wordt aangevuld met een prominente plek voor de ontwikkeling van de podiumkunsten, de positie van de kunst in de samenleving en de dialoog daarover tussen kunstenaars onderling en die tussen kunstenaars en publiek, geconcentreerd rond een tweede festivalplein op het terrein van een voormalige diervoederfabriek nabij de Verkadefabriek.

Het festival maakt, in de aanloop naar de nieuwe Cultuurnota periode 2017-2020, in 2015 een start met innovaties op de volgende domeinen;

- een sterkere nationale en internationale programmering en profilering en aansluiting bij internationale coproductienetwerken vanaf 2016;

- uitbreiding van ontwikkel- en productiemogelijkheden voor de nieuwste generatie makers i.s.m. Festival Cement;

- in daarvoor ingericht festivalhart ontwikkeling van nieuwe vormen om de dialoog tussen kunst en maatschappij te stimuleren;

- het ontwikkelen en inrichten van een backoffice voor Theaterfestival Boulevard, Stichting Bosse Nova, Festival Cement, Circo Circolo, voor startende makers en andere culturele initiatieven;

- het ontwikkelen van innovatieve en duurzame nieuwe foodconcepten i.s.m. Agri Food Capital, De HAS, Koning Willem I College, ZLTO en n.t.b. bedrijven in de foodsector;

- het uitbreiden van strategische samenwerkingen: door-ontwikkelen en uitbreiden van de al lopende Brabantse collectieve festivalmarketing campagne i.s.m. Visit Brabant; verstevigen van de samenwerking met Avans Hogescholen en met Fontys Hogeschool voor de Kunsten; uitbouwen van co-presentatie-samenwerking met Theater aan Zee Oostende.

Festivals en de 'verbeelde gemeenschap';

Theater geldt als een van de oudste plekken waar een samenleving zichzelf beschouwt en dat als louterend ervaart. Podiumkunsten kunnen een verbeelde gemeenschap creëren die heden ten dage te vaak gemist wordt. Tijdens een voorstelling wordt een allerindividueelste ervaring in een groep beleefd en gedeeld. In het delen en in de directe uitwisseling - tussen kunstenaars en publiek én tussen toeschouwers onderling - bevindt zich de meerwaarde van de podiumkunsten.

Festivals zijn bij uitstek de plekken waar die ontmoeting plaatsvindt en waar de ervaring uit méér bestaat dan het bezoek aan een voorstelling; de weg ernaar toe, het gesprek erna en de ontmoeting met elkaar en met de optredende kunstenaars maken onlosmakelijk deel uit van het geheel. Theaterfestival Boulevard is een plaats waar men in groten getale de zomer viert en collectief de kunsten beleeft. Waar mensen werk kunnen zien waarvan ze niet wisten dat ze het wilden zien, misschien niet eens wisten dat het bestond.

Werk dat doet wat kunst vermag: vragen stellen over onze wereld en de mens die erin leeft. En om er te zijn; om met haar aanwezigheid, met haar schoonheid of lelijkheid te laten voelen dat we bestaan.

Theaterfestival Boulevard wil werken met (podium)kunstenaars met een prikkelende visie. Kunstenaars die vergezichten openen. Die het denken en voelen van hun publiek stimuleren en verdiepen. Kunstenaars met een uitgesproken beeldtaal en een eigen positie in het veld. We kiezen voor regisseurs, choreografen, performers met een groot dramaturgisch bewustzijn en een visie op de relatie met de toeschouwer. Makers die keer op keer hun publiek ontregelen en 'aan het werk' zetten. We zoeken deze makers in Brabant, de rest van Nederland, Europa, en de rest van de wereld en blijven kiezen podiumkunstenaars uit verschillende generaties.

Naast nieuwe gezichten zullen ook makers die de laatste jaren in het festival te zien waren, en die een traditie hebben opgebouwd met het publiek, de komende jaren terugkeren. Het gaat dan om Nederlandse makers als Lotte van den Berg, Boukje Schweigman, Dries Verhoeven, Wunderbaum, De Warme Winkel en anderen; zonder uitzondering makers met een uitgesproken beeldtaal en een sterke drang de grenzen van het medium theater te bevragen. En ook de Vlaamse programmering, die zijn waarde in het festival mede heeft bewezen door het feit dat het Vlaams aanbod op de Nederlandse podia nog altijd zeer beperkt aanwezig is, zal het profiel van het festival in de toekomst blijven bepalen. Ook hier ligt de focus op eigenzinnige makers met sterke beeldende kwaliteiten; naast partners als FC Bergman, Studio Orka en Laika, staan makers als Benjamin Verdonck (groot werk in de openbare ruimte in 2016), Thomas Bellinck en BERLIN op het verlanglijstje. Voornoemde makers delen een groot dramaturgisch bewustzijn en hebben allen een visie op de relatie met de toeschouwer.

Voor de internationale programmering wordt gesproken met politiek/maatschappelijke makers als het Duitse Rimini Protokoll (NL première 2015) en de Hongaar Kornél Mundruczó en aan de andere kant met makers vanuit de dans/performance zoals Wim Vandekeybus (NL première 2015), Anne Teresa de Keersmaeker (NL première 2016), Canadese Marie Chouinard (wereldpremière 2016), Liquid Loft uit Oostenrijk (2015), Laurent Chétouane, Kris Verdonck.

What's new?

Gelauwerde en jonge kunstenaars, komen met professionele kijkers en publiek samen in het ontmoeting- en verdiepingsprogramma in het nieuw te ontwikkelen tweede festivalhart. Hier kunnen de kunstenaars het met elkaar én met hun publiek hebben over dat wat hen beweegt. Hier wordt nadere ontwikkeling gestimuleerd door het tonen van werk, door het contact tussen kunstenaars, door de confrontatie en de ontmoeting met publiek. De toeschouwer die via de kunst, via de verbeelding, middelen heeft gekregen om zijn bestaan te verkennen. De toeschouwer die in onze visie een actieve rol heeft. Zijn kijken is niet neutraal. Hij vindt iets van dat wat er voor zijn ogen wordt getoond.

De ontwikkeling van het vak, de ontwikkeling van individuele kunstenaars (ook van hen die niet meer tot het jonge talent gerekend worden) wordt met de ontwikkeling van de dialoog over en tussen kunst en maatschappij integraal onderdeel van de programmering. Net als het onderzoek naar nieuwe presentatievormen en onderzoek naar nieuwe samenwerkingen, ook buiten de kunsten.

In en om het terrein van voormalige veevoerfabriek De Heus, de belendende Verkadefabriek en De Willem II Fabriek (tegenover de Verkadefabriek), wordt door dramaturgen Nina Aalders en Paul Slangen een context gecreëerd die artistiek lef en kwaliteit aantrekt. Het gebied is door de Gemeente 's-Hertogenbosch voor tien jaar vrijgemaakt voor nieuwe culturele ontwikkelingen, voor nieuwe ideeën. Deze uitnodiging met het 'lege blad' werkt inspirerend. Tijdens Theaterfestival Boulevard creëren deze curatoren een plaats voor kunstenaars met een aansprekende artistieke identiteit, die met hun voeten in de sociale en politieke realiteit staan en het met elkaar én met hun publiek willen hebben over dat wat hen beweegt. Maar ook andere partners uit de samenleving zullen deze plek bevolken. We hebben het immers over kunst die midden in de wereld staat.

Die voortkomt uit die wereld en reflecteert op die wereld. Die begrip vergroot en tot actie aanzet. Aldus ontstaat een habitat voor kunstenaars en vrije geesten en een plek waar de burger een eigen agenda mede kan vormgeven. Een plaats kortom voor eenieder die wil meedenken, meepraten, meebelevén. We maken op innovatieve wijze het 'contextprogramma' tot een volwaardig en centraal onderdeel van de programmering. Omdat de kunst en omdat onze tijd er om vraagt.

Er zijn voorstellingen en onderzoeksprojecten. Creaties in het grensgebied tussen beeldende kunst en theater, tussen installatie en performance, tussen dans en architectuur, tussen muziek en literatuur. Er zijn nagesprekken, debatten, er is werkruimte voor de pers. Wijn koop je per fles, met meerdere glazen om te vullen, eten is er in 'deel'formaat. Lange tafels en vuurkorven nodigen uit tot ontmoeting en gesprek. In het Nederlands, Engels, Frans. Op termijn zorgt een makerscamping ervoor dat de gesprekken tot ver na 'de laatste trein' kunnen doorgaan.

Helikopter – view:

Zwevend boven 's-Hertogenbosch zien we vanaf 2015 en daarna twee grote festivallocaties in de stad. Het bekende centrale festivalplein aan de voet van de Sint-Janskathedraal, en het voortdurend in ontwikkeling zijnde nieuwe festivalhart rondom De Heus. Tussen deze twee locaties, op een loopafstand van een kleine 20 minuten van elkaar verwijderd, ontstaat, elk jaar meer, een route met installaties door de binnenstad. De oversteek wagen van het centrale festivalplein naar De Heus, de Verkadefabriek, de Willem II Fabriek en vice versa levert zo een artistieke ervaring op. Maar je kan ook de pendelbus nemen of fietsen. Zoals de bezoeker op het festivalplein wordt uitgedaagd een, eerste, kunstervaring te beleven op of nabij het festivalplein, proberen we de meer ervaren kijker uit te dagen zijn beleving te verdiepen op het terrein rondom De Heus. Ook een ander/nieuw publiek zal via deze plek zijn weg naar Theaterfestival Boulevard vinden.

Op en rond De Heus wordt de plek van kunst in de samenleving tot op het bot onderzocht en beleefd. Via speciaal ontwikkelde programma's vindt verdieping plaats door ontmoetingen tussen kunstenaars en publiek. Zoals de programmering steeds meer werk van buiten Nederland bevat, zal ook het programma bij De Heus een groeiende internationale component bevatten.

Twee centra in één festival die zich aan elkaar kunnen spiegelen. Die elkaar kunnen voeden. Die elk een specifiek publiek verwelkomen maar ook, heel bewust, appelleren aan de interesse van een publiek dat de ene dag behoefte heeft aan zomerse drukte, de andere dag aan verdieping in een rustiger omgeving. De 'overlopers' vormen een eigen en interessante publieksgroep met breed geïnteresseerde mensen. Verspreid in de rest van de stad, op stadspodia als het Theater aan de Parade, Theater Artemis, De Muzerije, de Toonzaal, Poppodium W2, Perron 3, en de Azijnfabriek tot in (on)bekende gebouwen, loodsen en buitenlocaties wordt het overige programma geprogrammeerd. Een totaalprogramma met voorstellingen van uitgesproken, vaak beeldend werkende makers en gezelschappen, dankzij Brabant C Fonds ook weer van buiten Nederland en België. Het is werk dat sinds jaren door het Boulevardpubliek wordt omarmd.

PROGRAMMA 2015

Rimini Protokoll (D) – Remote 's-Hertogenbosch – locatie – NL première

Na 'Remote Berlijn', Santiago, Sint Petersburg, Sao Paulo, Wenen ea creëert Rimini Protokoll de eerste Nederlandse Remote X editie in 's-Hertogenbosch. Sinds hun gezamenlijke studies aan de avant-gardistische Duitse theaterschool van Giessen zoeken Stefan Kaegi, Helgard Haug en Daniel Wetzl van het collectief Rimini Protokoll in hun projecten de dunne lijn tussen fictie en realiteit op. Hun atypisch theater met hoog documentair gehalte vertrekt steeds vanuit verhalen en getuigenissen gebracht door zogenaamde "experts van de dagelijkse realiteit".

De makers verlenen aan dit materiaal een dramaturgisch kader, waarna ze de stap naar een theatervoorstelling zetten. In Remote 's-Hertogenbosch nodigen ze het publiek uit om buiten de muren van het theater te treden en op excursie te gaan in de stad. Het wordt geen toeristische wandeling, maar een ontdekking van minder gekende hoeken in minder gefrequenteerde wijken.

Ultima Vez/Wim Vandekeybus (B) - Speak low if you speak love – grote zaal – NL première

De nieuwste productie van Wim Vandekeybus; Speak low if you speak love gaat in het kader van Mons, Europese Culturele hoofdstad in wereldpremière op 7 juli 2015. De voorstelling is daarna te zien op het prestigieuze ImpulsTanz festival in Wenen. Na de meer theatrale voostellingen booty Looting (2012) en Talk to the Demon (2014), staat in Speak low if you speak love opnieuw dans centraal, en gaat Vandekeybus een samenwerking aan met componist/muzikant Mauro Pawlowski en muzikanten Elko Blijweerten Jeroen Stevens die de muziek live uitvoeren. Aansluitend kan de productie zijn Nederlandse première beleven tijdens Theaterfestival Boulevard.

Compagnie Oposito (F) - Kori Kori – trailer – Nederlandse première, gratis toegankelijk voor 1500-2000 toeschouwers.

Een zinnenprikkelende muziek-straattheater-voorstelling die bij daglicht wordt uitgevoerd midden in een stad door 18 performers en 4 muzikanten. Compagnie Oposito beweegt zich gedurende 70 minuten door de stad en kan een publiek van 1500-2000 bezoekers bereiken. Kori Kori is vitaal en heeft een meer dan hoopvolle boodschap.

Artistiek leider Jean-Ramon Jacob schrijft: *"At a time when society cultivates the notion of 'every man for himself' and is constantly searching for a hero who will show the way, I remain convinced that the future belongs to all and that the providential man does not exist. With this new show, we want to emphasise the importance of the group by associating individuals from different horizons, bringing their skills together in mutual respect and understanding. In the manner of an operatic chorus where voices of different styles sound in unison – a new voice rises up; a voice which would not exist without the combination of these talents. We defend the idea of 'all for one', while continuing to explore one of the most suitable languages for the public space: the chorus; danced, sung, or acted. In our past experiences, the chorus has always been an integral part of our urban performances. In the history of theatre, the chorus often represents the mass as a passive or active witness, rarely master of its destiny. With this new proposal, we want to give it the main role: a chorus of men and women."*

Met deze voorstelling wordt de stad het podium en krijgen veel bezoekers de kans een voorstelling van wereldklasse op straat te zien. Vanuit onze overtuiging dat we hoogwaardig theater zo laagdrempelig mogelijk moeten aanbieden, staat deze productie 'zonder toegangskaartje' hoog op het verlanglijstje.

Liquid Loft/Chris Haring (O) – Deep Dish - zaal

Het Oostenrijkse gezelschap rond choreograaf Chris Haring combineert dans met hedendaagse kunst in beeldende voorstellingen en installaties. In Deep Dish scharen vier dansers/performers zich rond een rijkelijk gedekte tafel voor een gezellig diner. Op de achtergrond een reusachtig projectiescherm. Op het scherm en op het toneel verwordt het uitbundig tafereel tot een stilleven waar de ondergang van het bestaan wordt gevierd. Nederlandse première in Juli-dans, daarna te zien in 's-Hertogenbosch

Benjamin Verdonck & Pieter Ampe (B) – We don't speak to be understood - zaal

Over beeldend kunstenaar/theatermaker Benjamin Verdonck werd ooit geschreven: "Hij speelt het spel van een kind, maar heeft de rimpels van de filosoof".

Met eenvoudige materialen creëert Verdonck voor publiek een eigen wereld; politiek en geëngageerd maar nimmer moralistisch. Samen met danser/choreograaf Pieter Ampe maakt hij bij CAMPO Gent dit voorjaar een duet. De mannen delen een fysieke beeldtaal en werkten in het verleden al eerder samen. Het werk van Benjamin Verdonck zal de komende jaren vaker op Theaterfestival Boulevard te zien zijn.

Theater Utrecht/Thibaud Delpout – Stad der Blinden – locatie

Het zijn niet de ogen die zien, maar de hersenen. Wat gebeurt er als de ogen, de spiegels van de ziel, dienst weigeren? De roman *De stad der blinden* (1995) van José Saramago vertelt het verhaal van een stad die getroffen wordt door een onverklaarbare epidemie van 'witte blindheid'. Praktisch alle inwoners worden getroffen met een totale ineenstorting van sociale structuren tot gevolg. Thibaud Delpout werkt zowel op locatie als in de grote zaal. Met deze productie is zijn werk voor het eerst ook op Theaterfestival Boulevard te zien.

Artemis/Jetse Batelaan – Reuzen – locatie

In 2011 maakte Jetse Batelaan *Reuzen* bij het Rotheater, de voorstelling speelde beperkt in Rotterdam. Nu maakt hij bij Theater Artemis 's-Hertogenbosch een remake voor op locatie. De ouders in de voorstelling zijn reuzen met enorme lijven en grote handen; te groot en onhandig om op een goede manier voor hun kinderen te kunnen zorgen. Reuzen gaat over de angst van ouders om hun kinderen te verliezen en laat daarbij de kleine en grotere worstelingen van het ouderschap zien op - Batelaan kenmerkende - vervreemdende en absurde wijze .

Schweigman& - Curve – installatie – locatie

Boukje Schweigman maakt in de openbare ruimte in 's-Hertogenbosch een vrijstaande installatie (40 x 40 meter). De toeschouwer (8+) betreedt *Curve* individueel en beweegt zich op eigen tempo door tientallen meters gang, cirkelend naar een open 'binnenplaats'. Daar vangt zijn reis opnieuw aan, nu door een andere gang die zich om de eerste gang heen slingert. Via ingrepen met licht, geluid en geur creëert Schweigman& een intense ervaring.

FC Bergman (B) – Het Land Nod – locatie

Na de grootse productie *Van den vos* maakt FC Bergman nu een productie met alleen de zes kernleden. Geïnspireerd door het procedé uit de documentaire *The Act of Killing* waar daders letterlijk hun wandaden her-spelen gaat FC Bergman aan de slag met stukjes werkelijkheid die hen hier en nu omringen. Wat gebeurt er als je die stukjes al spelend probeert te reconstrueren? En vooral: hoe kan je iemand op een ingrijpende manier anders laten kijken naar wat hij of zij al kende? De titel verwijst naar de plek waar Caïn werd verbannen nadat hij zijn broer Abel had vermoord, het land van de eeuwige zwerver, ver van Eden. De voorstelling zal spelen op een locatie die zichtbaar een verleden in zich draagt.

Studio ORKA (B) – Carrara – locatie

Studio ORKA is sinds jaar en dag een trouwe gast op Theaterfestival Boulevard. Ook in 2015 is de Nederlandse première te zien op ons festival. Het gezelschap laat zich voor hun nieuwe familievoorstelling inspireren door beeldhouwers en de stoffige ateliers waarin ze urenlang vertoeven. Wat drijft hen en waarom beeldhouwen ze onophoudelijk wat er al lang niet meer is?

Ann Van den Broek (B) – Q61 Cemetery – locatie

In *Q61 Cemetery*, een locatievoorstelling op een begraafplaats, schetst Ann Van den Broek een schemerzone, een gebied tussen hemel en aarde. Vijf schimmen dansen zich in smetteloos witte kostuums een weg tussen de grafzerken. Dwangmatig herhalen ze hun dans van het trauma, tot een gevoel van berusting over hen neervalt. "We zijn een vat vol tegenstrijdige krachten, vol liefde, lust, agressie, verdriet, gemis en angst. In mijn werk wil ik die liefdevol omarmen. Hoe groter het besef dat we die gevoelens delen, hoe kleiner onze eenzaamheid."

Zuidelijk Toneel/Matthijs Rümke&Lucas de Man – In search of Europe - zaal

Matthijs Rümke en Lucas de Man maken in juni een reis door Europa. Ze bezoeken steden waar sporen van grote denkers en kunstenaars van zo'n 500 jaar geleden zich bevinden. Rümke spreekt met kenners van het werk van onder meer Jeroen Bosch, Thomas More, Copernicus, Luther en Machiavelli. De Man spreekt met zijn generatiegenoten – dertigers - over het huidige tijdsgewricht waar we ons - net als tijdens de overgang van Middeleeuwen naar Renaissance - in transitie bevinden. Het resultaat van deze reis krijgt weerslag in de voorstelling *In search of Europe*, die tijdens Theaterfestival Boulevard in première gaat.

Kabinet-k (B) – Rauw - zaal

Een bende kinderen balanceert op het scherpst van de snede, in een dansvoorstelling die getuigt van hun veerkracht, hoop en idealisme. *Rauw* is een voorstelling over spelen, dromen, doen alsof, kind zijn ook als het niet kan. Het gaat over opgroeien in soms moeilijke omstandigheden, gezien vanuit het perspectief van kinderen. En over de volwassenen die voor hen moeten zorgen, die ondoorgroendelijk zijn, soms dichtbij, maar meestal ver weg.

Warme Winkel/HotShop – Lady Macbeth uit het district Mtsensk - locatie

De Warme Winkel geeft onder de naam Hot Shop de komende jaren jonge makers een duwtje in de rug. Jeroen de Man regisseerde in 2014 afstudeerders van het RITS in een novelle van Nikolaj Leskov. Deze eersteling wordt verder uitgewerkt tot een volwaardige voorstelling. Met vijf spelers en twintig personages wordt de geschiedenis van Katerina Ljowowna - hoe zij zich uit liefde voor haar Sergej in het verderf stortte en zo aan haar verveling weet te ontsnappen – vormgegeven.

Wunderbaum – We doen het zelf wel – grote zaal

Trouwe gast Wunderbaum is ook in 2015 weer aanwezig tijdens Theaterfestival Boulevard. Met, zoals ze zelf schrijven: “een spektakel over de glorende participatiesamenleving en de grondbeginselen van het liberalisme. Hoe groot willen wij onze overheid? Is de braafste ‘bottom up’ leerling niet de grootste vriend van de liberalen? Een avond met autarkische punk-invloeden en een band samengesteld uit zelfredzame burgers.”

Zuidpool (B) - Al te luide eenzaamheid - locatie

Met dank aan samenwerkingspartner Theater aan Zee is een nieuwe muzikale tekstvoorstelling van hun curator Theater Zuidpool te gast. Al te luide eenzaamheid is “intiem verteltheater over de existentiële eenzaamheid waarin we onszelf ingraven door als samenleving op megalomanie en meetbare prestaties te kicken.”

NT Jong – Summer of '96 - locatie

Na Somedaymyprincewill.com werken Casper Vandeputte en Sadettin Kirmiziyüz weer samen aan. Summer of '96 gaat over de vergane vriendschappen met de mensen die zo wezenlijk waren in je jeugd. Hoeveel van de belangrijkste beslissingen in je leven heb je eigenlijk helemaal niet in de hand? “Eerst waren we vrienden en nu snappen we niets meer van elkaar”. Een muzikale montagevoorstelling op locatie in een schoolgebouw.

Rebekka de Wit (B) - Presentatie van een ongecensureerd moppenboek - zaal

Rebekka de Wit rekent af met het cynisme van de baby-boomgeneratie en de ironische relativering van leeftijdgenoten. Ze onderzoekt of humor het wapen kan zijn waarmee ze de wereld rondom haar te lijf kan gaan. Zelfkritisch en bedachtzaam trekt de Wit het narrenpak aan en probeert ze haar eigen verhaal te verbreden. Op het podium wil ze publiek nadenken over de wereld en haar verantwoordelijkheid erin.

Laika & Theater FroeFroe (B) – Pentamerone – locatie

Een zinnenprikkelende 13+ voorstelling rond het werk van de 17e eeuwse Italiaanse dichter en sprookjesverzamelaar Giambattista Basile: De Pentamerone. Zeven vertellers geven – onder andere door middel van poppen - gestalte aan hun verhaal. Bovendien kiezen zij ieder een ingrediënt dat hun verhaal extra luister geeft. Aan het eind vormen de zeven ingrediënten een gerecht dat in de loop van de voorstelling wordt bereid en aan het eind feestelijk wordt geserveerd. Het publiek maakt deel uit van de wereld die wordt gecreëerd: de toeschouwers bevinden zich aan tafel te midden van de acteurs en poppen/poppenspelers.

Samenwerking DansBrabant

Drie korte producties in één programma; waaronder een nieuwe creatie van Arno Schuitemaker en werk van Guilherme Miotto.

BLVRD FABRIKAAT

Er worden 10-15 producties van de nieuwste generatie makers getoond onder de naam BLVRD Fabrikaat. In Fabrikaat staan onder meer:

Eva Line de Boer – How to overcome fear – zaalvoorstelling (theater)

Eva Line de Boer (winnaar Ton Lutz prijs 2014) onderzoekt in haar nieuwe voorstelling de thematiek angst en dan vooral de wijze waarop deze in onze samenleving te lijf wordt gegaan. Het is gewenst om je angst aan te gaan. Vliegangst, faalangst, claustrofobie, pleinvrees, dwangstoornissen en sociale angst zijn enkele vormen waarin angststoornissen voorkomen. Angst is een zeer complexe emotie waar lang niet altijd grip op te krijgen is. Misschien is de enige grip het voorkomen van deze angsten.

Hoe kijkt de maatschappij naar deze personen? Wat is enger? Een gezond stabiel mens zijn zonder extreme pieken en dalen of te worden gezien als een instabiele gek, maar oh zo'n interessant geval.

Lisah Baert – Slapen – locatie (theater)

Lisah Baert wil haar fascinatie voor slapen en dromen vertalen naar een theatrale ervaring. Baert interesseert zich in de overgave die we in ons dagelijks leven zelden kunnen toelaten. Je laat je langzaam zakken in een slaap, je laat los, je laat verwachtingen en eisen varen. Als je goed slaapt ben je overdag slimmer, creatiever en sterker. Baert wil het publiek uitnodigen in haar 'slaapkamer', een open en toegankelijke sfeer creëren die rustig is maar niet heilig. Ze gebruikt de slaapcyclus als leidraad voor de voorstelling. Ze kaart hier o.a. de dromenlogica of onlogica, de overgave en totale ontspanning aan.

Katja Heitmann – Drieluik Selfiefy Myself / iNcorporeality/ iTernity – locatie (dans)

Heitmanns grootste fascinatie en inspiratie is de menselijke worsteling om grip op het eigen bestaan te krijgen. Steeds opnieuw bedenkt de mens systemen om controle over zijn leven en omgeving te krijgen; rituelen, regels, religies, etiquette... Systemen die houvast bieden en waarmee we ons kunnen verhouden tot de wereld om ons heen. De virtuele wereld is het meest actuele systeem dat we hebben bedacht, een ongrijpbare afbeelding van onze fysieke wereld. Virtuele en fysieke wereld lijken meer en meer met elkaar te versmelten tot een 'composite reality' waarin representatie, reflectie en realiteit niet meer van elkaar te onderscheiden zijn. Tussen september 2014 en september 2015 werkt choreografe Heitmann aan een drieluik dat het effect van hedendaagse technologieën op de beleving van ons lichaam centraal stelt.

Tamar Blom ism Kajetan Uranitsch – Body On/Body Off – zaal (mime)

Tamar Blom studeerde in 2014 af aan de Mimeopleiding. Met Kajetan Uranitsch maakte hij Body On/Body Off, dat zowel tijdens Theater aan Zee als Theaterfestival Boulevard opnieuw getoond wordt. Blom is een van de makers die we in de komende periode ruimte willen geven te werken aan zijn signatuur. In Body On/Body off creëerde hij met Uranitsch een intense fysieke ervaring voor de performers, en een deels ongemakkelijke, deels hilarische ervaring bij de toeschouwer.

TAAT – KHOR II – locatie (theater – architectuur)

Winnaar van de Dioraphte Stimuleringsprijs 2014: TAAT (theatre as architecture architecture as theatre). In KHOR II brengt TAAT het idee van doe-het-zelf-theater naar nieuwe hoogte door te onderzoeken hoe het proces van het bouwen zelf een theatrale handeling kan worden, een dramatisch ritueel dat ter plekke door het publiek wordt voltrokken. KHOR II verschijnt als bouw pakket in de openbare ruimte. Teksten op de zijkant van het pakket nodigen de bewoners uit de doos te openen en de installatie te monteren. Met vereende krachten en met de hulp van simpele instructies die het mysterieuze bouw pakket zelf geeft, bouwen zij hun versie van deze tijdelijke theaterinstallatie.

Eva van Pelt - Nest – zaal (muziek – theater)

De insteek van Eva van Pelt voor deze nieuwe productie is egocentrisme. Volgens Van Pelt is deze eigenschap volstrekt logisch en volslagen gezond, maar heeft het sociaal-maatschappelijk een duidelijk negatieve bijklank, waardoor we het idee hebben dat we ons er tegen moeten verzetten. Van Pelt wil in NEST het ego vieren en het eigenbelang omarmen. Het doel: het publiek naar buiten sturen met het gevoel dat er niets mis mee is jezelf belangrijker, interessanter en misschien zelfs beter te vinden dan de anderen. Dit verhaal vertelt ze niet uit zorg voor de medemens maar uit eigenbelang: ze is uiteindelijk vooral op zoek naar hun begrip voor en acceptatie van haar lelijke egocentrisme. Een kort theatraal muziekprogramma in kleine bezetting en akoestische sfeer.

Sabine Molenaar – zaal - Touch me (dans)

Touch me gunt ons een inkijk in een droomachtig universum van een herkenbaar, maar anoniem wezen. Het lijkt in het reine met zichzelf, maar komt er toch steeds opnieuw mee in conflict. In een bizarre reeks tableaux schiet het heen en weer tussen beladen traagheid en rustgevende uitbarstingen van energie.

De vele facetten van 'intimiteit' vormen de leidraad; de tederheid, de hardheid, de kwetsbaarheid, de eenzaamheid, maar ook de schoonheid en de troost ervan. Wat doet intimiteit met jezelf, met je lichaam, met je zelfbeeld? En wat als je eigen intimiteit botst met die van een ander? Touch me schetst die zoektocht in een keten van metamorfoses. Het zoeken(de) zelf als essentie, in het grensgebied waar je danst met je schaduw, en waar naakt of gemaskerd zijn naadloos in elkaar overvloeit.

Jessie l'Herminez – Geeteeaaa – zaal (theater)

Geeteeaaa is een nieuwe tekst van Tommy Ventevogel, geregisseerd door beginnend theatermaker Jessie l' Herminez. De voorstelling is gebaseerd op de videogame Grand Theft Auto 5. De voorstelling gaat over de grens tussen de gecreëerde virtuele wereld en onze menselijke wereld. De makers proberen de vinger te leggen op de plekken waar deze grens nog zichtbaar en al onzichtbaar is.

Nienke Lohuis – Inlakech - tent (muziek)

Winnaar Entreprijs 2014 en uitvoerend kunstenaar Nienke Lohuis is weer te gast. De band INLAKECH waarvan ze frontvrouw en songwriter is, werkt op dit moment aan het uitbrengen van eerste en tweede EP. Deze worden gepresenteerd tijdens Theaterfestival Boulevard. De band bestaat uit uiterst getalenteerde en veelzijdige muzikanten die al geruime tijd samen muziek maken. INLAKECH wil intimiteit en openheid creëren met hun songs. Ook durven ze buiten de lijntjes te kleuren.

Jorg van de Kieboom – Hoe peer een poes werd – locatie (theater)

Winnaar Entreprijs 2014 docerend kunstvakdocent.

Uit het juryrapport Entreprijs 2014 docerend kunstvakdocent, nav tijdens Theaterfestival Boulevard getoonde afstudeervoorstelling: "Spel en scenografie zijn bij Jorg van den Kieboom hoewel klassiek, zeer sterk en consequent doorgevoerd. De schets van een schijnbare dorpsidylle die wreed wordt verstoord, wordt met trefzekere slag in vorm en inhoud uitgedrukt. Zowel de regie als het spel van de amateurspelers drukt groot vertrouwen in het eigen werk uit. De spelers zijn ingezet vanuit hun kracht en komen zo volkomen tot hun recht."

Ntb – vier korte voorstellingen geïnspireerd op Vincent van Gogh – locatie (theater-dans)

Tenslotte worden tijdens de PITCH-middag in april, vier productie-ideeën uitgekozen om uitgewerkt te worden tot een kwartet korte 8+ locatietheaterproducties gebaseerd op het werk van Van Gogh. De vier nieuwe creaties spelen op locatie tijdens het festival en krijgen na het festival een tweede leven bij onder meer boerenbedrijven in de provincie.

Daarnaast worden in tentjes, tenten en op straat op en nabij het festivalplein bij de Sint Janskathedraal 25-30 producties gespeeld;

- korte/kleine producties in tentjes van onder meer John Buijsman, Jeroen Kant, Eran Ben-Michaël en Meral Polat, Chantal van Heeswijk.
- straattheater (wordt in het weekend geprogrammeerd) uit met name Frankrijk en Spanje.
- langere voorstellingen in de Boulevard-theatertent op het plein. Hier is dagelijks in de middag programma voor kinderen te zien (van onder meer: Oorkaan, Laika, Project Sally, Bonte Hond), in de vooravond (muziek)theater (onder meer Matzer Theaterproducties, Geert Hautekiet, Kirsten van Teijn) en in de late avond livemuziek van bandjes (gratis toegankelijk).

NB:

We zullen ook steeds vaker buiten de grenzen van onze eigen festivalperiode treden. In samenwerking met de reguliere podia zoeken we naar manieren om het 'zomerpubliek' mee het theaterseizoen in te nemen. Als co-programmeurs zullen we een aantal avonden per jaar de reguliere podia (pilot met Theater aan de Parade start op korte termijn) gebruiken. We creëren hiermee voor makers de mogelijkheid vaker in het jaar in de stad zichtbaar te zijn en aldus te werken aan publieksofbouw.

NTGent (B) – We shall overcome – zaal

Deze voorstelling kan om planningsredenen niet tijdens het festival getoond worden. Hij speelt 12 juni as in Theater aan de Parade. Tijdens deze avond organiseren wij een bijeenkomst als aftrap voor ons festival, met diner met makers, bekendmaking programma etc.

Onder de titel We Shall Overcome. Friede, Vrede, Paix, Peace, Pax slaat Wim Opbrouck de handen in elkaar met zijn muzikale wapenbroeder Ron Reuman. We Shall Overcome is afscheidsvoorstelling van Opbrouck als artistiek leider van NTGent. De voorstelling "troost, ontroert, en verbindt mensen. De minzame Opbrouck tovert de voorstelling om in een twee uur durend gebeuren van collectieve cocooning. Iedereen eet uit de hand van deze hoogst aabare ceremoniemeester en zingt op zijn aangeven gewillig mee."